

ΠΡΕΣΒΥΤ.

Καὶ δὴ τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον; 650

ΗΛΕΚΤΡΑ.

“Ηξει χλύουσα λόχι ἐμοῦ νοσήματα.

ΠΡΕΣΒΥΤ.

Πόθεν; τί δ' αὐτῇ σου μέλειν δοχεῖς, τέκνον;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ναὶ καὶ δαχρύσει γ' ἀξίωμ² ἐμῶν τόκων.

ΠΡΕΣΒΥΤ.

“Ισως πάλιν τοι μῆθον εἰς καμπὴν ἄγε³.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἐλθοῦσα μέντοι δῆλον ὡς ἀπόλλυται.. 655

ΠΡΕΣΒΥΤ.

Καὶ μὴν ὑπ' αὐτάς γ' εἰσίοι⁴ δόμων πύλας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Οὐκοῦν τραπέσθαι συικρὸν εἰς Ἄδου τόδε⁵.

ΠΡΕΣΒΥΤ.

Εἴ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἴδων ἐγώ ποτε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Πρώτιστα μέν νυν τῷδ' ὑφῆγησαι, γέρον.

ΠΡΕΣΒΥΤ.

Αἴγισθος ἔνθα⁶ νῦν θυηπολεῖ θεοῖς.

660

ΗΛΕΚΤΡΑ.

“Ἐπειτ' ἀπαντῶν μητρὶ τἀπ' ἐμοῦ φράσον.

ΠΡΕΣΒΥΤ.

“Ωστ' αὐτά γ' ἐκ σου στόματος εἰρῆσθαι δοχεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Σὸν⁷ ἔργον ἥδη πρόσθεν εἰληγας φόνου.

V. 651. Λόχι... νοσήματα Musgravius. Libri λοχεῖ... νοσήματος. — 656. Plerique libri αὐτάς γ' εἰσίω, unus αὐτάς γειδίω. Musgravius αὐτάς γ' εἰσίτω, male duabus de causis. Neque enim dici posse videtur εἰτιέναι ἐπὶ πύλας, nec aptus est sententiae imperativi usus. Fixius conjectit: καὶ μὴν ὑπ' αὐτάς γ' εἰσίοι, Atqui, utinam intret sub ipsa tecta. Aut: καὶ μὴν ὑπ' αὐτάς γ' εἰσιεῖν (pro εἰσιεῖην), utinam intromittam. Illud recepimus. — 661. “Ἐπειτ' ἀπαντῶν, sic Persons correxit. Codd. vitiose ἔπειτα πάντων. — 662. “Ωστ' αὐτά Elmslej. Vulg. ὡς ταῦτα.